

علم؛ توانمندی پویا

علم توانمندی پویاست و فناوری مناسب و زیست سازگار از علم گسترده و پویا و علوم بین رشته ای ظهور و بروز می نماید. کشورهایی که سهم بالاتری از تولید علم دارند در زمره کشورهای موفق از نظر فناوری و توسعه اقتصادی و رفاه اجتماعی نیز به شمار می آیند. علم، قوه محرکه فناوری، اقتصاد، امنیت و سلامت هر کشور محسوب می شوند. فناوری و اقتصاد منفک از علم امکان پذیر نیست و علم جدا شده از هستی نیز گوهر و مایه ای ندارد. اساس آبادی هر ملک به حضور انسان های دانش مدار و خردمند متکی است که پیشرفت و سلامت را برای بشریت به ارمغان می آورند. دانشمندان، پژوهشگران، دانشجویان، اندیشمندان و متخصصان می توانند به کمک علم توانمندی پویا ایجاد نمایند. بگونه ای که قادرند از صفر و یک بزرگترین انقلاب نرم افزاری، اطلاع رسانی و اقتصادی را رقم زده، درگاه های مجازی را به عنوان واکنش دهنده های اطلاعاتی و فرآورده های جدید از طریق ماشین و ابزار ایجاد نمایند. همچنین این قشر از جامعه می تواند با ایجاد دنیای مجازی اسرار دنیای حقیقی را رصد و از آنها الگو برداری نمایند، با واکنش دهنده های اطلاعاتی حرکت های بزرگ فرا زمینی انجام داده و با ساخت رباطها و نرم افزارهای پیشرفته جراحی هایی را از راه دور در آسمان، دریا و زمین انجام دهند.

ایرانیان در قدیم از دانشمندان فرا زمینی برخوردار بودند که قوی ترین تقویم عالم را ترسیم و آسمان ها را با دلی شفاف رصد می نمودند و خبرهای آسمان ها را برای زمینیان به شکل عرفان و شعر بیان می نمودند. آنها رصد کنندگانی بودند که در بعضی از جهات از فناوری های امروز جهان تیزبین تر و پیشروتر بودند. موفقیت های بشریت به دست انسانهای خلاق، دانش مدار و مجرب رقم خورده است. دانشگاه ها و مراکز علمی نقش و سهم بزرگی را در پرورش این افراد و به تبع آن در توسعه رفاه اجتماعی بشر ایفا نموده اند، زیر ساخت اصلی برای پیشرفت انسان ها آموزش و پرورش است، بنابراین می باید برای بنای مدارس، دانشگاه ها و مراکز علمی کیفی با نظام های ارتباطات جهانی به صورت مجازی و فیزیکی سرمایه گذاری نمود. مراکز علمی و ارتباطی مجازی همیشه و در همه حال به صورت پیوسته و همزمان مشغول به کار هستند. مسئله بسیار مهم این است که مراکز علمی بعنوان مغز افزار توانمندی پویا تولید می کنند و با تولید دارایی های نامشهود و مکمل ارزش افزوده ماده اولیه خام را چند صد برابر افزایش دهند. دارایی مکمل، علم است نه فناوری. فناوری منتج از علم می تواند منجر به تولید ثروت و در نتیجه توسعه اقتصادی و رفاه اجتماعی پایدار شود. علم را می باید جهانی تولید کرد و محلی و بومی به کار بست. پشتیبانی از دانش و دانش مداران می تواند اقتصاد پایدار و جامعه سالم و فناوری زیست سازگار و محیط زیست پایدار را ایجاد نماید. امید است مسئولان کشور برای زیرساخت اقتصاد دانش بنیان و زیست سازگار و سلامت برنامه ریزی نمایند که ریشه تمام پیشرفته ها و توسعه یافتگی در دانش و حکمت نهفته است.

علی اکبر موسوی موحدی
سردبیر